

Sygn. akt III KZ 12/16

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie **J. W.**

skazanego z art. 244 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 16 marca 2016 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w G. z dnia 21 grudnia 2015 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 28 kwietnia 2015 r., sygn. akt XIII Ka [...]

p o s t a n a w i a:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2015 r. Sąd Okręgowy w G. nie uwzględnił wniosku obrońcy skazanego J. W. o zwolnienie z opłaty sądowej od kasacji. Wobec tego, na podstawie art. 120 § 1 k.p.k., J. W. został wezwany do uzupełnienia braku formalnego kasacji w postaci uiszczenia 450 zł opłaty w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Wezwany nie wywiązał się z tego obowiązku. W związku z tym, w dniu 21 grudnia 2015 r., upoważniony sędzia Sądu Okręgowego wydał zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji wniesionej w imieniu skazanego przez ustanowionego obrońcę.

J. W. wniósł zażalenie na powyższe zarządzenie, zarzucając mu naruszenie art. 459 § 1 k.p.k. w zw. z art. 447 § 3 k.p.k. oraz art. 120 § 2 zd. 2 k.p.k., argumentując, że sąd nie rozpoznał jego wniosku o wstrzymanie procedowania w kwestii wezwania do uiszczenia opłaty, uzasadnione wniesieniem przez niego (w

tym samym dniu) do Prezydenta RP wniosku o ułaskawienie. Wskazał, że gdyby Prezydent przychylił się do jego wniosku, wnoszenie kasacji byłoby bezprzedmiotowe, co implikowałoby także bezprzedmiotowość jej opłacania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie może zostać uwzględnione. Przepisy, których naruszenie wskazuje skarżący (art. 459 § 1 k.p.k. w zw. z art. 447 § 3 k.p.k.) nie dotyczą zagadnienia kosztów kasacyjnych, a zwłaszcza procedury uzupełniania braków formalnych pisma procesowego. Niezależnie od tego, stanowisko skarżącego wynikające z uzasadnienia jego pisma nie jest trafne. Kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego celem jest wzruszenie prawomocnego orzeczenia z uwagi na rażące naruszenia prawa materialnego lub procesowego. Skarżący poddając swoją sprawę pod osąd Sądu Najwyższego oczekuje, że ten zidentyfikuje wskazane w skardze błędy i w ich przedmiocie rozstrzygnie. Skorzystanie z innego trybu wzruszenia prawomocnego orzeczenia, jakim jest wniosek o ułaskawienie do Prezydenta RP, jest innym, i co należy podkreślić odrębnym sposobem uzyskania korzystnego rozstrzygnięcia. Jeżeli skazany decyduje się uruchomić oba tryby – postępowania toczą się równolegle. Nie ma podstawy prawnej, by Sąd Najwyższy lub inny sąd w postępowaniu „okołokasacyjnym” wstrzymywał swoje czynności w oczekiwaniu na wynik alternatywnego postępowania uruchomionego przez wnioskodawcę.

Wobec powyższego zażalenie nie jest zasadne i dlatego postanowiono jak na wstępie.